

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sextans.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

pes in digitos decem & octo produceretur. De quo vero palmo & hic & illic intelligendum, paulo inferius explicabimus.

SEXTANS. CAP. XXXII.

SExtans sexta pars assis omnino est, uncia quippe duæ, ut pondera ad mensuras accommodantur, quæ quidem unciae, uti propositum ex nonnullorum traditione, in trium digitorum spatum porrigitur: quamquam, uti dicebamus, Nypsi non nihil variet mensura. Nimurum vero loco hoc asem pro pede, ut inferius patebit, intelligendum.

PALMUS. CAP. XXXIII.

*Sexta seu
Dodecans.*

PAlmus ex Vitruvii descriptione quatuor constat digitis, ex aliorum vero sententia digitos continet xii Nypsius hunc mensuræ modum Sextam appellat, & dotrantem etiam vocari afferit, quæ scilicet palmos treis contineat, uncias quippe novem, qui sunt digitii xii. Causam vero curia diversi authores erint in assignanda palmi dimensione, eam esse crediderim: quod Latini appellantne Palmi tria dimensionum genera complectuntur, quæ suis apud Græcos nominibus discernuntur. Ea sunt δωρεα, δοχμη, και θυμη.

ΔΩΡΟΝ. CAP. XXXIV.

Est vero δωρεα, sive δωρεα, fœm. gen. (utrumq; enim dicitur) mensura, quam alio nomine τριάδη appellant, ut interpretes Hesiodi versu illo enarrant:

*Τριστριγυνον δι' ἀψιν πέμπεν δεκαδέων αἴματζη.
In hapsin currū decadoro cade tripalmm.*

*Hesiodi lo-
cua explica-
tur.*

Sed enim hoc Hesiodi loco quædam oboritur difficultas, quam ante quam ulterius progrediatur, ne quod nobis negotium facillitat, forte non importunum fuerit explicasse. Quatuor hæc dibus curulis rota conficitur. Ad hujus vero rotæ diametrum Hesiodum pro modulo decadorum curva vocat, ut unaquæque hæc trium sit spithamarum; atque ita necesse est uniuscujusq; rotæ circumferentiam, sive curvaturam dicere malum, duodecim esse spithamarum. Haec vero doræ sunt xxiiii spithama enim doras, quippe paleæ tres continent: & paleæ, uti dicitum, quatuor est digitorum: si ergo, ut ostensum est, circumferentia circuli, qui rotam ambit, xxxvi. doris constat, & diametrum unumquodque tercia pars est circumferentia, cur non dodecadorum diametrum posuit postea, quam decadorum? ne Geometrie terminos excederet, veritatemq; ipsi videretur adverfar. Cuidati reponatur, decem illas diametri doras ab interiori circumf. parte defumendas, de quibus hic intelligit. Duæ vero doræ computantur ab interiori parte rotæ, usque ad circumferentiam exteriori: una quippe dora ab utraq; rotæ parte. Alii ita solvunt, ut digitos octo, qui doræ sunt duæ expansos intelligent in ea, quæ ligularia dicuntur, sive Compages dicere velimus, quibus unaque hæc hæc invicem adæcta conferatur hoc modo:

Principiæ vero παλαιστὴ mensuram esse quatuor digitorum, inde colligimus, ubi Nicander basilisci corporaturam describit: quæ enim Plinius duodecim non excedere digitos affirmat, Nicander eo super τρία δῶρα, Φίξων μήνας την ηγέτην. Interpres ejus, τρία δῶρα, inquit, ἵχῳ παλαιστὴ, δῶραν δὲ η παλαιστὴ. Tria itaque dora duodecim explebant digitos, & Plinius basiliscum.

VITÆ BREVITAS. CAP. XXXV.

In Divinis literis, ut multorum Theologorum est interpretatio, παλαιστὴ vita brevis est qualibet prolyphicum. Nam Psalmo nono supra trigeminum, qui apud aliquos trigeminus octavus est, in Græco canitur, ιδε παλαιστὶ, εἴθε τὰς ἡμέρας με. Traductione, quam Ruffinus citat, scriptū est: Et ex veteres posuisti dies meos. Illi enim qui ita reddiderunt, vix mihi sunt, adverbii παλαιστὴ, quod sicut quitus apud Latinos est, significatum ex vocis similitudine sequi. Ita & Romanorum exemplar habet, quod & Cassiodorus agnoscit, & in ea locutione plurimum immoratur. Qui Hebreos